

DARKO GLAVAN

I OSJEČKA LIKOVNA SCENA

DOMAGOJ SUŠAC

RATKO ŽAJA

TIHOMIR MATIJEVIĆ

MILE NEKIĆ

MARIO ČAUŠIĆ

DARKO GLAVAN I OSJEČKA LIKOVNA SCENA

Mario Čaušić

Tihomir Matijević

Mile Nekić

Domagoj Sušac

Ratko Žaja

Galerija Likovnih Umjetnosti

O S I J E K

srpanj, kolovoz

2011.

DARKO GLAVAN

I OSJEČKA LIKOVNA SCENA

Posvema je izvjesno kako mi iz svijeta likovnih i vizualnih umjetnosti veoma dobro znamo tko je i što je Darko Glavan u velikom svijetu popularne medijske kulture, kolika je, naime, njegova važnost, značenje i vrijednost, prije svega u onom njezinom dijelu kojim ona postoji kao pop i rock-glazba. Tu je kulturu on razumijevao i tumačio te nadasve ostrašnjeno konzumirao, imajući na pameti sva njezina bitna svojstva i odlike kojima ona oblikuje svoju cjelost, ali i svaki svoj posebni i pojedinačni dio, koji je i sam ne manji dio, već vrijednost koliko i ta cjelina. To je jednostavno neporeciva i neupitna činjenica koju je lako provjeriti jednim hipotetskim eksperimentom: kada, naime, ne bi bilo svega onoga što je razumijevanju te kulture dao Darko Glavan, pitanje je da li bi taj pojam imao takvo značenje i tu vrijednost kao pojam po sebi i potom kako sastavnica općeg značenja pojma kultura.

O svjetovima mnogih svjetova kulture mnogih kultura govorimo ističući kako „mi dobro znamo“ o Darku Glavanu ono što oni u onom drugom svijetu, prije svega rock-kulture, vjerojatno ne znaju, naime, da je on koliko „njihovom“ pripadao i „našem“ svijetu, svijetu vizualnih umjetnosti, velikoj zajednici povijesti umjetnosti kao znanosti i struci, profesiji i pozivu. Bio je odlično i klasično obrazovan na elitnim katedrama Filozofskog fakulteta u Zagrebu toga vremena, studijima povijesti umjetnosti i komparativne književnosti koji su tada ne samo utemeljili već i pružali vrhunska znanja o teorijama i praksama novih medija vizualnih komunikacija, teatrologiji i filmologiji, i sve to osnaženo njegovom voljom za novim, boljim i širim znanjima. Ta je svoja znanja koristio, ali i bitno proširio i kao muzealac u velikom muzeju vodeći zbirku klasične umjetnosti (srednjovjekovno kiparstvo), što mu je priskrbilo ugled i autoritet među povjesničarima umjetnosti, kritičarima i teoretičarima jednako koliko i među umjetnicima, tvorcima umjetničke prakse suvremene umjetnosti koju je odlično poznao i, jednako ostrašćeno kao i rock, punom snagom svoga intelekta i emocija konzumirao.

Ovih nekoliko uvodnih rečenica podvlače ono znano o Darku Glavanu kao liku hrvatske medijske pop-kulture, ali i povjesničaru umjetnosti, kustosu, kritičaru i teoretičaru likovnih umjetnosti. Naoko bi se moglo pretpostaviti kako u prvi plan ističemo dvojaku i pomalu dijaboličnu narav tih poziva i profesija, što je on, ako smijem biti indiskretan, umnogome i doživljavao kao „dvije shizofrene profesije“, no nije tome baš tako. Za Darka Glavana to su bile dvije apsolutno komplementarne, bliske i srodne profesije, dva poziva koji su jedan drugome doslovce hrlili u kulturološko jedinstvo kako bi se stvorila toliko žučna prenosnica preko zlokobnog jaza između popularne i elitne kulture.

Ali, taj aspekt lika i djela Darka Glavana vjerojatno će biti predmetom neke druge rasprave. Ovom se prigodom želimo pozabaviti, kako to i naslov ove izložbe imenuje, temom Darko Glavan i osječka likovna scena, ili, preciznije, onim dijelom te scene kojim se pozabavio Darko Glavan postavivši ovim umjetnicima samostalne izložbe.

Nadam se kako neće biti preuzetno ako se predstavim kao znalac sadržaja sintagme „osječka likovna scena“, pa i tumač njezina značenja danas. Kao pisac mnogih tekstova o likovnoj povijesti Osijeka, želim reći da tek danas ta sintagma ima pravi i puni smisao. „Osječka likovna scena“ uvijek je bila oznaka likovnog života grada po načelu; tada su u gradu živjeli i radili, dulje i kraće, povremeno i stalno, ovi i oni umjetnici, s ovakim ili onakvim vrijednostima, kojima umjetnički domet i nije bio na prvom mjestu. Prema mom mišljenju, bila je to likovna povijest jakih ili manje jakih umjetničkih osobnosti kojima je više životna negoli umjetnička sudbina krojila mjeru njihova bića. Bili su to sretni i nesretni odlasci, ali ostanci.

Danas, i rekao bih konačno, tome više nije tako. Kao nikada u toj likovnoj povijesti Osijek nije imao toliko vrijednih i važnih osobnosti u umjetničkim odnosno likovnim i vizualnim disciplinama, vrstama i umjetničkim medijima. Mimo generacijskih i medijskih generalizacija,

osječka likovna scena cjelina je prepoznatljiva i vidljiva s kojega ju god stajališta motrili i koje god kriteriološke aparature vrjednovanja koristili. Sa svih tih stajališta ta se umjetnička scena nosi snagom svoje vrijednosne uvjerljivosti, čvrsto i postojano kao nikada do sada.

A razmatrajući zašto je tome tako, odmah treba isključiti nove i bolje društvene okolnosti. Sve je to „isto kao i nekoć“, ništa što se toga tiče nije danas bolje i drugačije, nisu bolji društveni, kulturni, institucionalni, pa ni materijalni uvjeti. Bolji su i vrjedniji novi, ali i drugačiji umjetnici. Danas su umjetnici s trideset i nešto godina umjetnici drugačijeg stava i mišljenja o sebi i svijetu oko sebe, umjetnici su to drugačijeg kova i samosvijesti, umjetnici su to lišeni bilo kakvih kompleksa, a naročito onoga „kako je peh živjeti i raditi u maloj sredini“. Umjetnički su to likovi koji poznaju i prepoznaju svoj grad kao „grad svih gradova“ u kome se može i mora živjeti po mjeri svog umjetničkog poziva i izbora sukladno kriterijima koji vrijede ovdje kao svagdje drugdje. No da bi takva svijest imala svoju volju i moć nasuprot jalovim lamentacijama o životu u provinciji kao zloj kobi „svih pa i moje sudbine“, što je u biti samo drugi naziv za način života u blagodatni provincijskog komformizma, trebao je toj volji snažan vjetar u leđa, ohrabrenje i poticaj. Trebao je pogled i poticaj sa strane.

Dakle, tim je umjetnicima, i nadasve umjetnicama, s pravom i posve zaslužno pripala pozornost jer su se konačno oni, kao nikad nitko prije i odavde, izložili sa svojim radovima tamo gdje je to bilo najteže, pred sudom kritičke javnosti izvan svoje sredine, pa recimo to i ovako: pred sudom kritičke javnosti hrvatske kulturne metropole.

Tako ih je konačno upoznao i prepoznao te im svoje vrijednosne sudove i komplimente udijelio važan lik kritike hrvatske suvremene umjetnosti, Darko Glavan.

Ova izložba evocira tri izložbe petorice umjetnika s ove i ovako tumačene osječke likovne scene. Smatrao sam kako je ovo najsazetiji i najprecizniji, ali ne i nakompletniji način da se predstavi odnos Darka Glavana i umjetnika iz Osijeka. Treba, naime, znati kako profesija likovnog kritičara nije samo pisanje o umjetniku i njegovu djelu, a to mi kritičari najbolje znamo jer smo Darka Glavana i izabrali za predsjednika Hrvatske sekcije međunarodnog udruženja umjetničkih kritičara (AICA), što je do smrti i bio, već je kritika prije svega „kritičar na djelu“, gdje god i kako god djelo vrjednuje, tekstom, ali i kustoskim izborom i autorskim konceptom na samostalnoj ili skupnoj izložbi. Darko Glavan funkcionirao je na svim razinama svojih kritičarskih obveza, savjesno i odgovorno. Takav je bio i u odnosu prema osječkim umjetnicima, vrjednovao ih je u svojim tekstovima, ali i kao član, pa i predsjednik, dvaju slavonskih biennala (19. i 21.), pišući o njima, predlagao ih za nagrade i preporučivao drugim kolegama kustosima i kritičarima. Jednostavno, Darko Glavan odlično je poznavao osječki likovni život jednako kao i umjetnički život svakog drugog grada bez obzira na to je li to nacionalna i regionalna metropola. I to je njegova velika vrijednost, znati stanje stvari s umjetničkim vrijednostima gdje god da te vrijednosti nastaju, postoje i traju. I tome dati još i više, potaknuti i osnažiti tu toliko žudenu volju i moć u umjetničkom biću kako bi opstalo u svojoj sredini.

Ova je izložba na tome tragu, umjetnici su sami birali svoja djela, nova djela čine novu izložbu. Navodi Glavanovih tekstova u katalogu o njima od prije nekoliko godina mnogoznačni su podsjetnik na njegovu upućenosti u njihov rad, ali i vjeru da će s vremenom ti umjetnici stvarati ne samo novu praksu već prije svega nove vrijednosti svoje umjetnosti. O tim vrijednostima svoj će sud dati kritika i javnost, a nimalo ne treba sumnjati kako bi joj svoju, i to visoku ocjenu, dao i Darko Glavan.

Osječka likovna kultura i umjetnost, njezina suvremenost i sadašnjost, u likovima i djelima ovih, ali i mnogih drugih umjetnika, s poštovanjem pamti udjel koji joj je dao Darko Glavan, na što je ova izložba mali podsjetnik.

Vlastimir Kusik

Darko Glavan, predsjednik Obora za izbor radova i dodjelu nagrada 21.slavonskog biennala, Daniel Zec, kustos i Mario Čaušić dobitnik nagrade Ex Aequo

Darko Glavan, predsjednik obora za izbor radova i dodjelu nagrada 21.slavonskog biennala, Daniel Zec, kustos i Dražen Budimir dobitnik nagrade Priznanje, 2008.

2008.

29. lipnja 1951. rođen u Rijeci

1965.

Završio osnovnu školu Vežica u Rijeci

1969.

Završio gimnaziju Mirko Lenac u Rijeci i upisao studij povijesti umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Iste godine objavio prvi tekst u novinama i počinje djelovati kao rock kritičar (Pop Express, Džuboks, Heroina, Nedjeljna Dalmacija, Start, Studio, Tina, Jutarnji list, Večernji List, Vijenac ...)

1970.

Objavio prvi prikaz izložbe pod naslovom "*Harmonija u prostoru*" (u povodu izložbe Mladena Galica u Galeriji suvremene umjetnosti u Zagrebu), u Omladinskom tjedniku

1972.

Urednik likovne rubrike Studentskog lista

1974.

Kao student postavio prvu izložbu ("*Izložba omotnica rock ploča*", Galerija Studentskog centra, Zagreb, za koju je dobio rektorovu nagradu

1975.

Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studij komparativne književnosti i povijesti umjetnosti

1977.

Objavljuje likovne kritike u *Vjesniku u srijedu*

1978.

Zaposlio se kao kustos pripravnik na pripremi Muzeja Mimara

1978.

Oženio se za Danielu Franušić Glavan s kojom je dobio sina Daniela

1980.

Položio kustoski ispit, a 1988. stječe zvanje višeg kustosa

1980.

Objavio knjigu "*Punk*" (reizdanje 2008.)

1981.

Objavio knjigu "*Ništa mudro*" o grupi Bijelo Dugme u koautorstvu s Draženom Vrdoljakom

1987.

Kustos zbirke srednjovjekovne skulpture Muzeja Mimara.

1988.

Autor izložbe "*Futuristi i suvremenici*" iz zbirke *Metropolitanske galerije-Zagreb*", u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku

1989.-1993.

Predaje kolegij Muzejske zbirke na studiju muzeologije na Filozofskom fakultetu

1992.

Koscenarist dokumentarnog filma "*Croatia - The Artist's War*" za BBC

1995.

Sporazumno prekida radni odnos s Muzejsko-galerijskim centrom u Zagrebu i djeluje kao samostalni umjetnik-likovni i glazbeni kritičar (HZSU) do 2003. godine

1995.

Član znanstvenog savjeta Biennala u Kwangjau, Južna Koreja

1998.

Objavljuje knjigu "Rock'n'roll Babilon" o Rolling Stonesima, u koautorstvu s Hrvojem Horvatom

1999.

Postaje članom ULUPUH-a

1999.

Izbornik je Međunarodne izložbe crteža u Rijeci posvećene strip crtežu

2000.

Objavljuje knjigu "Sve je lako kad si mlad" o Prljavom kazalištu, u koautorstvu s Hrvojem Horvatom

2001.

Član Vijeća za likovnu umjetnost Ministarstva kulture RH

2002.

Autor izložbe "Antun Motika" u Galeriji Klovićevi dvori

Objavio monografiju **GALERIJASC40GODINA**

Voditelj odnosa s javnošću u Muzeju Mimara

2003. - 2009.

Predsjednika hrvatske sekcije AICA (Međunarodno udruženje likovnih kritičara)

2005.

Autor retrospektivne izložbe Milana Trenca u Galeriji Klovićevi dvori

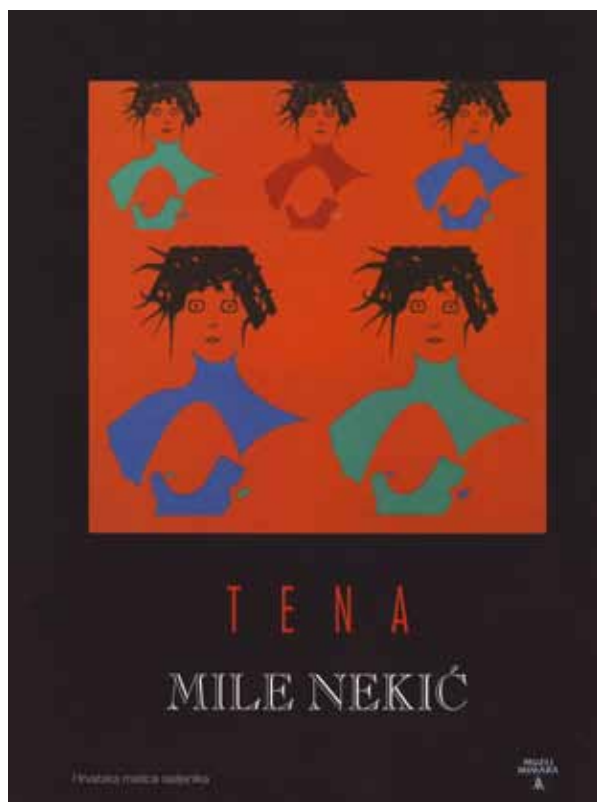
Autor je izložbe

m ČAUŠIĆ

t MATIJEVIĆ

d SUŠAC

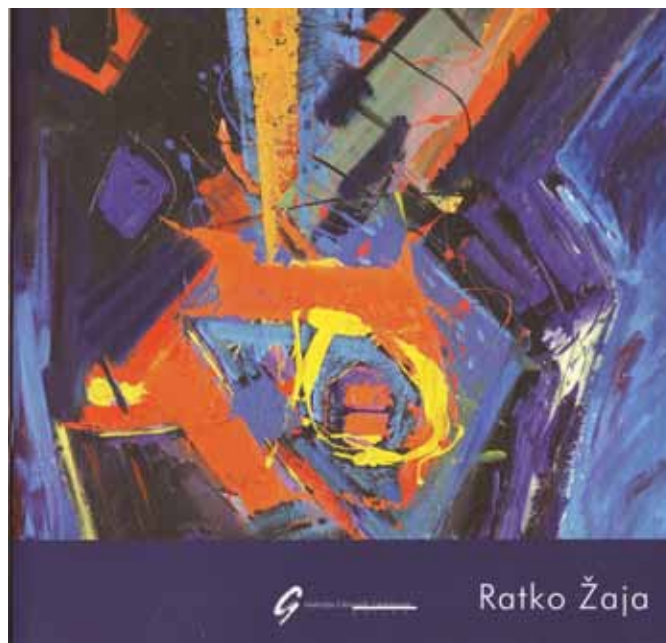
u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku

27. studenog 2005. autor samostalne izložbe TENA, Mile Nekića u Muzeju Mimara

2007.

Autor retrospektivne izložbe Andrije Maurovića pod nazivom "Poznato i nepoznato" u koautorstvu s Franom Dulibićem, u Galeriji Klovićevi dvori.

Autor je izložbe RATKO ŽAJA TEKTONIKA EKSPLOZIJE u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku

2007.

Autor izložbe "Vlado Kristl, prije egzila, radovi 1943 - 1962." u Umjetničkom paviljonu, Zagreb

2007.

ULUPUH mu dodjeljuje priznanje za poseban doprinos ugledu udruge, za njegov ustrajan angažman za primjerenu valorizaciju primijenjenih umjetnosti

2009.

Započeo pripreme za veliku izložbu pod nazivom "U ritmu rocka" za Muzej za umjetnost i obrt

12. 7. 2009.

Nakon koncerta Carlosa Santane u Varaždinu, tragično stradao u prometnoj nesreći

Na područja vizualnih umjetnosti autor je 12 međunarodnih i više od 100 nacionalnih izložbi. Sudjelovao je u tematskim emisijama radija i televizije kao sugovornik, scenarist i predstavljatelj.

Posthumno nagrađen *Porinom* za životno djelo.

Udruga osječkih semionauta

Mario Čaušić, Tihomir Matijević i Domagoj Sušac zajednički izlažu po drugi put te se logički nameće pitanje: zašto? Vrijedi napomenuti kako zajednička izložba u zagrebačkoj Galeriji "Miroslav Kraljević" 2004. niti za jednoga od njih nije bila galerijska inicijacija tako da otpada razlog nužnog grupnog jedinstva kao prečaca do reprezentativnog izlagačkog prostora. Osim toga, Čaušić i Sušac dobitnici su priznanja na ovogodišnjem Slavonskom biennalu, što ih s pravom legitimira kao protagoniste suvremene osječke likovne scene. Upravo u tom svjetlu sklon sam tumačiti njihov grupni istup kao još jedan snažan signal kontinuiteta nove umjetničke prakse u ovoj regiji, njezinog izrazito kozmopolitskog nagnuća i velikog potencijala sadašnjeg naraštaja mladih (i "srednje" mladih) umjetnika. Držim stoga da je ovo ponovno okupljanje udruge osječkih "semionauta" (N. Bourriaud) prvenstveno motivirano željom da se istakne vitalnost i raznolikost suvremene osječke likovne produkcije a u manjoj mjeri poetološkim bliskostima pojedinih umjetnika.

Ovom prilikom izloženi projekt "Blank" Marija Čaušića može se - kao i radovi Roberta Šimraka iz prve polovice '90-ih - navesti kao sjajan dokaz da su na hrvatskoj likovnoj sceni tek post, neo ili retropop-artisti istinski uvjerljivi baštinici tog najznačajnijeg figurativnog stila XX. stoljeća. U Čaušićevu slučaju pop artistske stilske crte preuzete su "zdravo za gotovo" bez izravne nakane stvaranja pop-arta s nekim od prethodno navedenih prefiksa, što na razini oblikovanja dolazi do izražaja odabirom zakošenih kadrova u prikazu oružja i izbjegavanjem frontalnosti i ortogonalnosti. "Odsijecanjem" glave animiranog revolveraša još je naglašenija anonimnost ikonosfere nasilja tako da ova dojmjljiva "elipsa o nasilju" precizno ukazuje na osnovnu autorovu namjeru isticanja dramatičnog uspona praga tolerancije nasilja unutar naše svakodneve elektronske razbibrige u rasponu od videoigara do televizijskih serijala.

Tihomir Matijević u svom stvaralaštvu iskazuje sklonost začudnim kombinacijama jednostavnih dosjetki i složenih semantičkih "preslagivanja".

Takvu ambicioznu umjetničku strategiju ponajbolje ostvaruje u radovima poput ovom prilikom predstavljenog "Okruglog stola", u kojima jednostavnim i upadljivim izlošcima "ilustrira" složeni niz asocijacija i, kao što će sam napisati, "jednadžbi kaosa". Iako i Čaušić i Sušac koriste metierska iskustva stečena na likovnoj akademiji, Matijević se ponajviše trudi održati "dinamičku ravnotežu" klasične kiparske forme i konceptualnog sadržaja, što ponekad može dovesti do doista kaotičnih jednadžbi.

Domagoj Sušac je u nazive svojih poliptiha "Biementalmania" i "Biemental Induktor (Prilagođavanje uzroka)" ugradio i svojevrzne "upute za upotrebu" odnosno odčitavanje svojih slikarski dorađenih kompjutorskih ispisa.

Gotovo rebusoidna Sušćeva "retropsihoanalitika" koristi se Rorschachovim mrljama, ali i mehanički preciznim ispisima fiktivne tvrtke Limited Liability Company, čiji je glavni proizvodni zadatak "ukidanje traume stvarnosti".

("eliminates trauma of the real"). Umjetnik će svoj rad opisati kao "realno u imaginarnom kontekstu", što je vrlo efektno istaknuto sučeljavanjem mehanografske preciznosti ispisa i slikarskog "ručnog rada".

Dok Matijević sebe s pravom određuje kao "postkonceptualnog umjetnika bez rukopisa", Čaušić i Sušac nastoje postići svojevrstu ravnotežu tradicionalnih tehnika oličavanja i suvremenih tehnologija, što im je ovoga puta iznimno dobro pošlo i za rukom i za umom.

Na kraju, pokušajmo još jednom razmotriti grupni identitet odnosno pronaći ono što, bez obzira na poprilične morfološke i metodološke razlike, ujedinjuje ova tri tragatelja za svjesnim i podsvjesnim umjetničkim značenjima.

Sva trojica iskazuju dubinsko poznavanje suvremenih umjetničkih previranja i teorijskih saznanja, no usprkos izboru globalno prihvatljivog i razumljivog likovnog jezika, u svojim se radovima usredotočuju na umjetničke iskaze prepoznatljivo osobnog, a ponekad čak i regionalnog nadahnuća. Gotovo bih se usudio zaključiti kako se njihova ostvarenja mogu protumačiti kao još jedna potvrda nikada dovoljno isticanog načela "Misli globalno, djeluj lokalno"!

Darko Glavan

(P)op art Mile Nekića ili slikarska katarza

Ako bi život i stvaralaštvo Mile Nekića pokušali protumačiti terminima kojima je Aristotel opisao dramsku umjetnost vrlo je lako uočiti kako je njegov prijedni životni i kreativni put prepun tragičnih zabluda, zapleta i peripetija no mislim da nećemo pogriješiti ako upravo u ovom ciklusu prepoznamo i njegovo umjetničko pročišćenje, odnosno slikarsku katarzu.

Vrlo slične prosudbe iznosi i najpouzdaniji tumač Nekićevo slikarstva, Vlastimir Kusik koji je, uvažavajući kako je u njegovom stvaralaštvu prisutna "emotivna veza s iskustvom svog tvorca", naglasio da izložba održana na prijelomu tisućljeća u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku predstavlja njegovo oslobođanje od zatvorskog i ratnog iskustva, ili sažetije rečeno "užasa tjeskobne skučenosti."

Predstavljajući ovaj ciklus, Kusik s pravom podsjeća na četiri slike s već spomenute izložbe 2000. g. na kojima je naznačen shematizirani ženski lik na jednoboju podlozi, odnosno "obojenom polju". Kao što to svjedoče i dokumentarne fotografije geneza takvog slikogradbenog postupka seže još u ratna vremena odnosno u prkasne "dekoracije" zaštitnih vreća s pijeskom postavljenih tijekom bombardiranja Osijeka uokolo zgrade Galerije likovnih umjetnosti.

No u ciklusu "Tena" (naziv preuzet po pripovijetci Josipa Kozarca iz 1894.) dokinuta je gestualnost i "manualnost" u korist vješte stilizacije i kombinatorike kojom se svjesno postiže dvostruko kodiranje stilskih inačica pop i op arta. Ženski lik je gotovo warholovski stiliziran i sveden na najbitnije konture no dosegnuti plastički znak se multiplicira, svodi na četiri boje površine, a povremeno se i izvirće kao jasna naznaka odustajanja od mimetičnosti. Nekić također naznačuje dvojnost odbira suvremenog umjetničkog postupka i naziva koji se temelji na književnoj tradiciji odnosno sučeljava globalno prihvaćeni likovni govor s regionalnom kulturnom baštinom. Usudio bih se ustvrditi kako je u ovih petnaestak godina prevladani put od opsade (Osijeka) do oslobođenja (slikarske samosvojnosti Mile Nekića) bitan doprinos suvremenom hrvatskom slikarstvu, uvjerljiv dokaz kako se domoljublje može iskazati složenim i sofisticiranim umjetničkim ostvarenjima.

Darko Glavan

(Tekst za katalog izložbe Mile Nekića
u Muzeju Mimara u Zagrebu, studeni 2005.)

RAYNOVJESJE SLIKARSKOG I KIPARSKOG

Likovni je umjetnik Ratko Žaja posljednjih desetak godina uglavnom priređivao slikarske izložbe, usprkos svojoj kiparskoj izobrazbi. Niz slikarskih izložbi na kojima je dominirala široka, ali kontrolirana gesta, prekinuo je 2002. vrlo poticajnom izložbom objekata u osječkoj Galeriji "Waldinger". Iako je autor kataloškog predgovora Berislav Valušek te trodimenzionalne uratke opisao kao "redukcioniistički high tech", s pravom je zamijetio kako se "autor (u potpunosti) nije odrekao slikarstva", istaknuvši "spontanitet tih slikarskih tragova".

Pet godina poslije, mediološka je situacija upravo obrnuta: u recentnom Žajinu slikarstvu možemo prepoznati njegovu kiparsku edukaciju, pa i oblikovna (ponegdje i koloristička) rješenja prethodne izložbe. Ovoga je puta osnovno izražajno sredstvo energični namaz i nanos, u pravilu čiste i primarne boje, no znatno je veća pozornost posvećena tektonici, slojevitosti kompozicije, kao i isticanju raznolikih tekstura. Dok smo u "Waldingeru" Žajine tvorevine mogli sagledati u analitički precizno "zaleđenom" stanju, sadašnja izložba predstavlja nam gestualne izvedenice sličnih objekata koji su pretrpjeli drastične preinake, a koje bismo mogli usporediti s nekom vrstom "zoomiranih" eksplozija. Možda je ovo najprimjereniji trenutak da se podsjetimo na prosudbu Vlastimira Kusika, ispisanu u katalogu Žajine izložbe 1995. u osječkoj Galeriji likovnih umjetnosti, kako su za stvaralaštvo osječkih umjetnika Žajine generacije "okolnosti ratne drame također imale značenja". Kusić tvrdi kako su one dovele do "pročišćenja, otkrivanja novih interesnih područja te radikalizacije do sada potisnutih i skrivenih sklonosti i interesa".

Uzimajući u obzir Žajino stvaralaštvo nakon 1995., usudio bih se tvrditi kako se ova izložba može proglasiti uspješnom sintezom slikarskih i kiparskih invencija.

Moćna, ali "dobro usmjerena" slikarska gesta smještena je u dinamičnu kompoziciju kiparski čvrste tektonike u kojoj je na dojmljiv način usuglašen princip kiparske konstrukcije i slikarske dekonstrukcije. Užarenost boje, sekvencijalni prikazi raspadanja i prskanja slično oblikovanih optičkih "jezgri", mogu dovesti u sjećanje ratnu kataklizmu, ali omogućuju i odčitavanja u intimističkom ključu kao oniričke prikaze osobnih dilema i sukoba osjećaja.

Ono što je u konačnici najbitnije, bez ikakvog pokušaja jednoznačnog određenja umjetnikovih nakana i postignuća, jest da je u ovom ciklusu sretno i spretno usuglasio svoju slikarsku i kiparsku vokaciju, stvorivši svoj dosada vjerojatno najdorečeniji i najizražajniji ciklus.

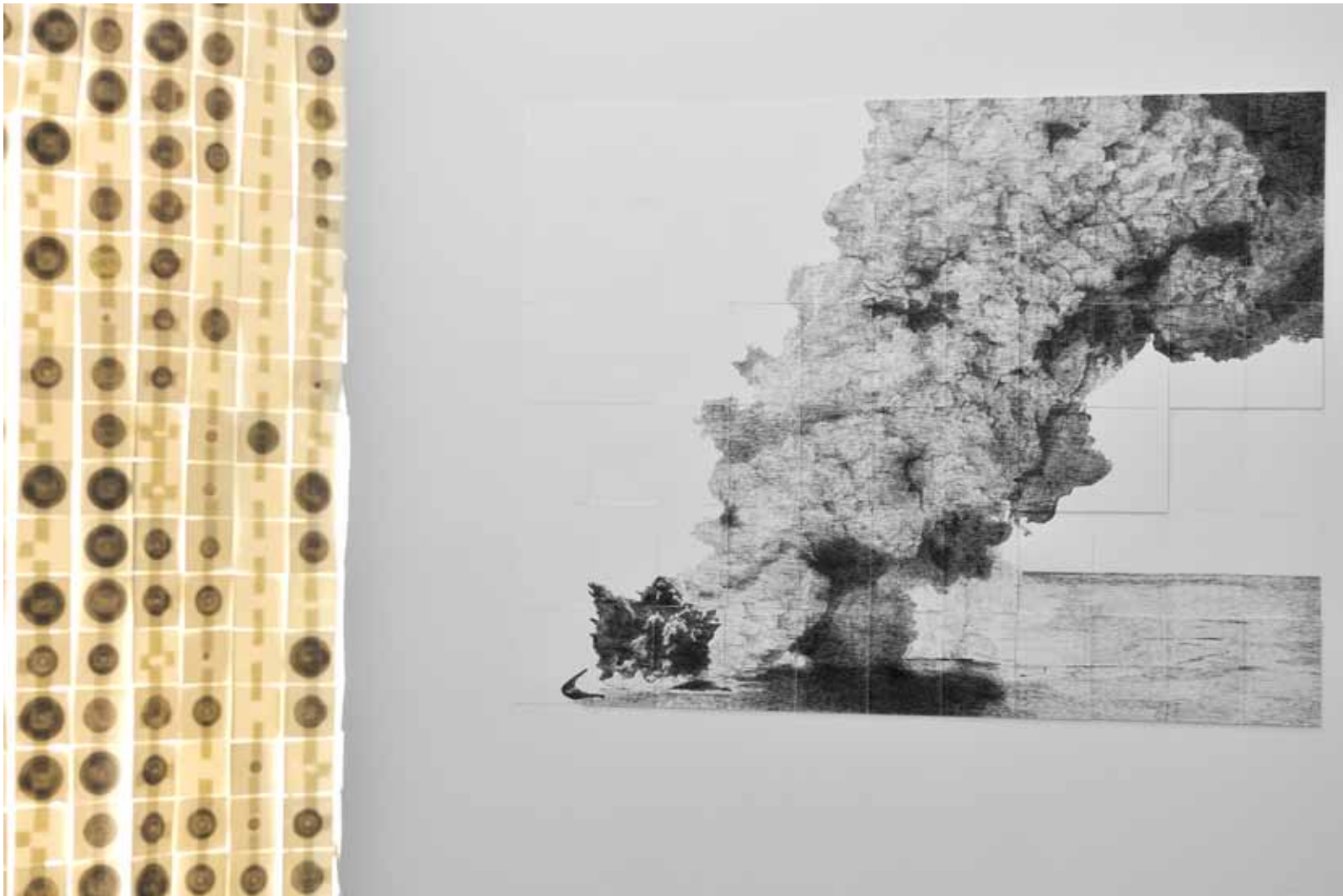
Darko Glavan

(Tekst za izložbu Ratka Žaje u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku, veljača-ožujak, 2007.)

MARIO ČAUŠIĆ

PIXEL 2009. bakropis i NO COMMERCIAL VALUE 2011.
gumeni žig, tinta za žigove, papir

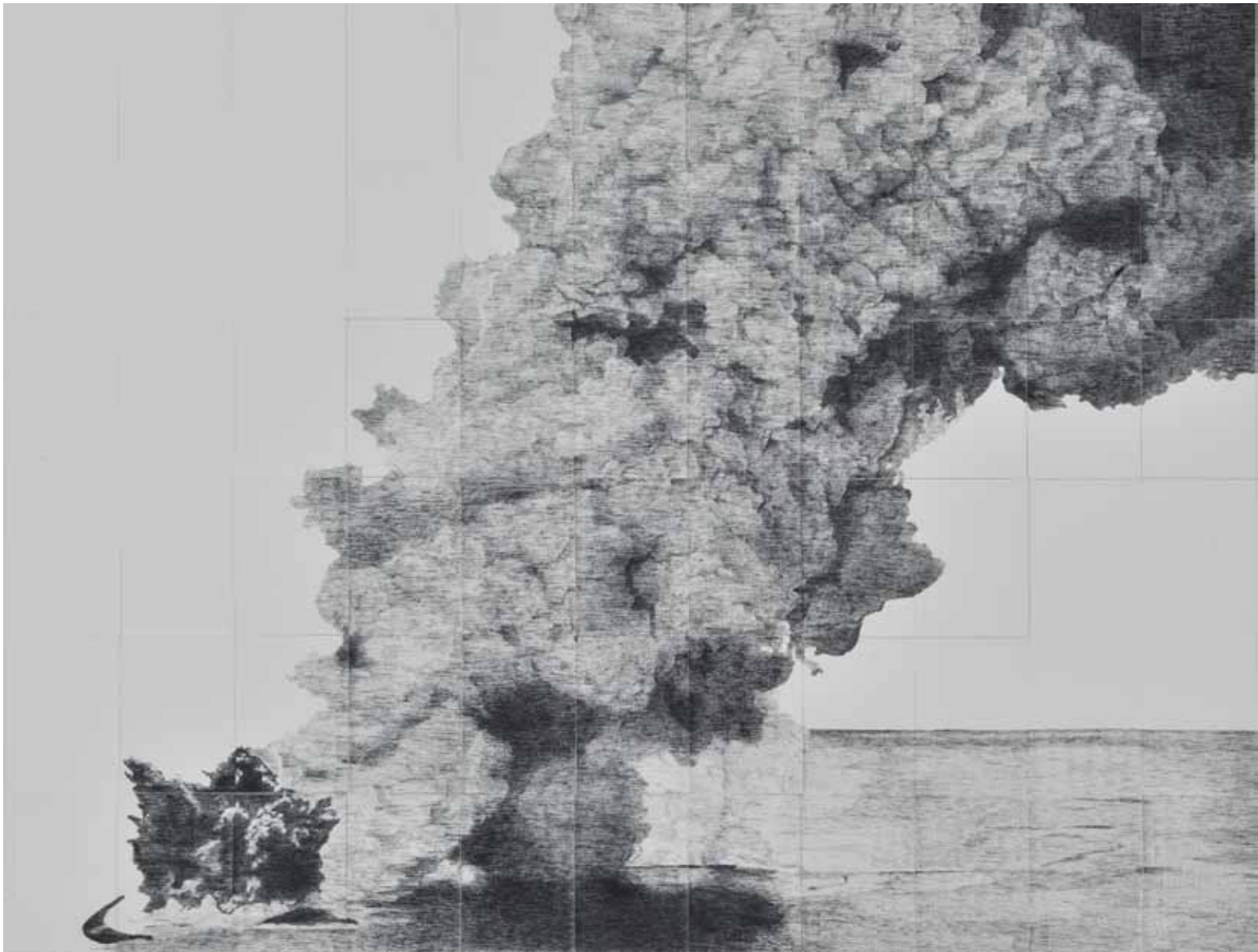
PIXEL 2009. bakropis i NO COMMERCIAL VALUE 2011.
gumeni žig, tinta za žigove, papir

NO COMMERCIAL VALUE 2011.
gumeni žig, tinta za žigove, papir
detalj

NO COMMERCIAL VALUE 2011.
gumeni žig, tinta za žigove, papir
detalj

NO COMMERCIAL VALUE 2011.
gumeni žig, tinta za žigove, papir

TIHOMIR MATIJEVIĆ

Burton kao Tito, 2010.
Vrtni patuljak (istočnovevropska verzija), 2010.
Madonna & Banda, 2011.

Burton kao Tito, 2010.
Vrtni patuljak (istočnoevropska verzija), 2010.
Madonna & Banda, 2011.

Burton kao Tito, 2010.
Vrtni patuljak (istočnovevropska verzija), 2010.
Madonna & Banda, 2011.
detalj

Burton kao Tito, 2010.
Vrtni patuljak (istočnoevropska verzija), 2010.
Madonna & Banda, 2011.
detalj

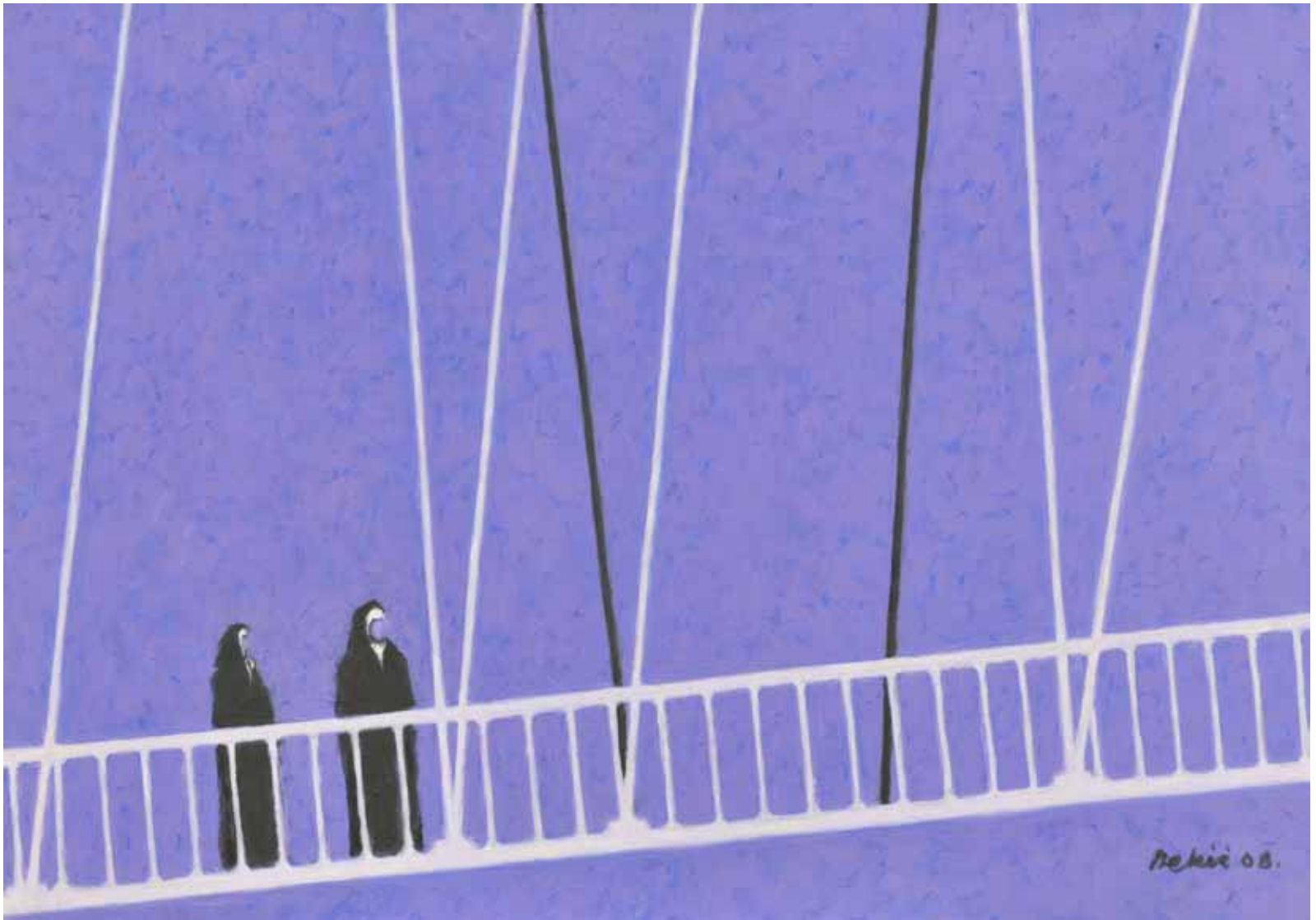

Burton kao Tito, 2010.
Vrtni patuljak (istočnovevropska verzija), 2010.
Madonna & Banda, 2011.
detalj

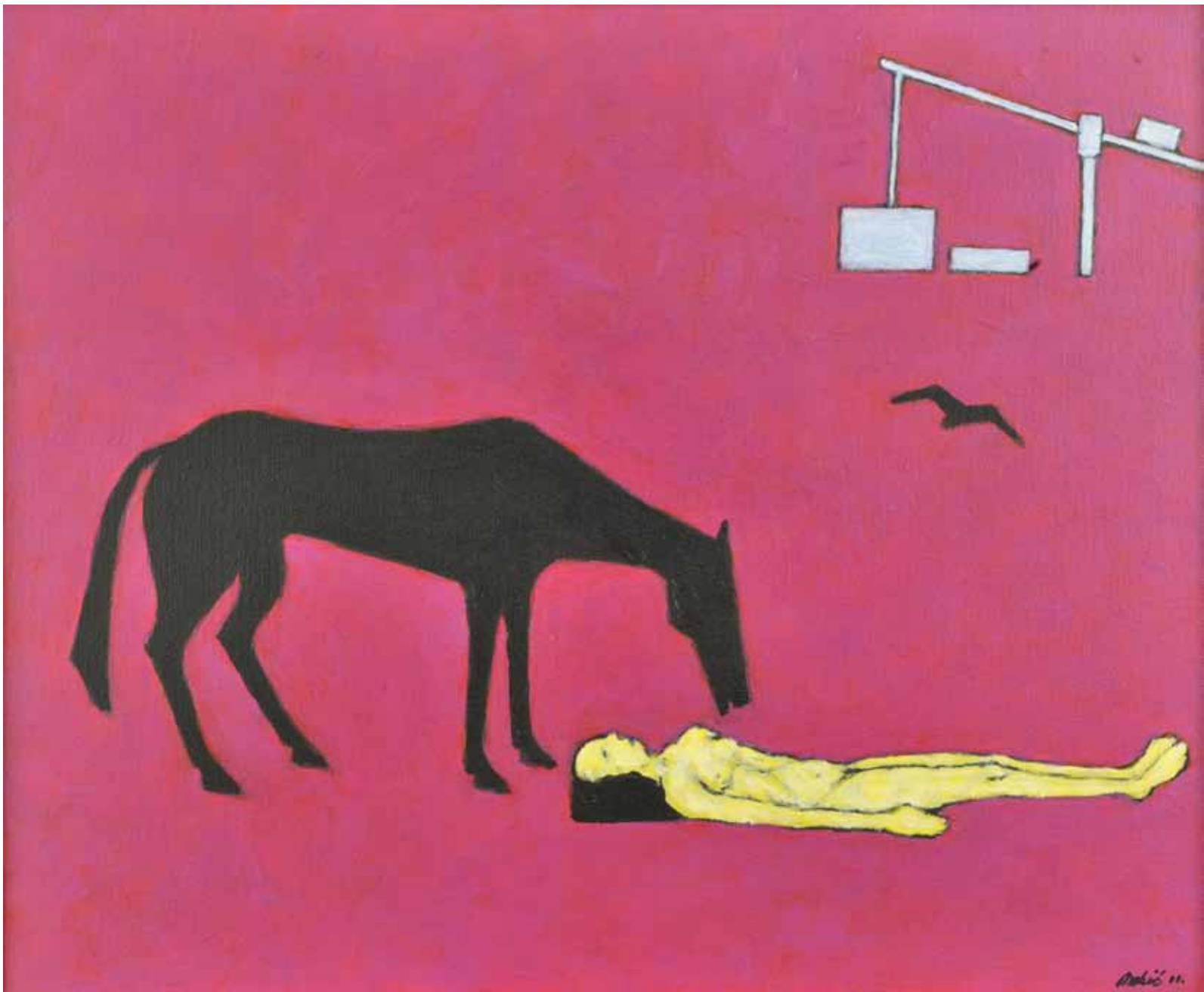
MILLENKIĆ

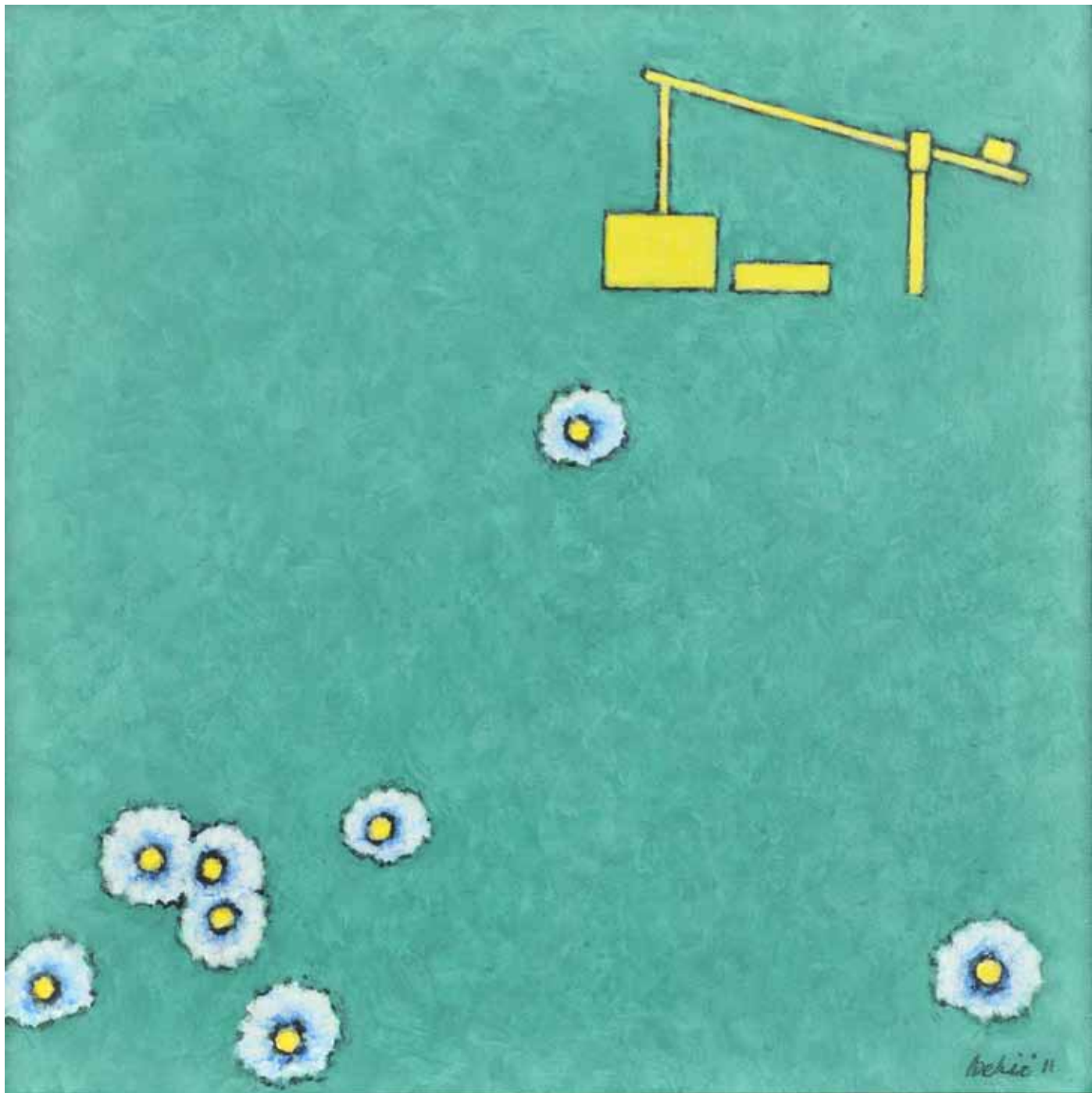
Tena, 2002.

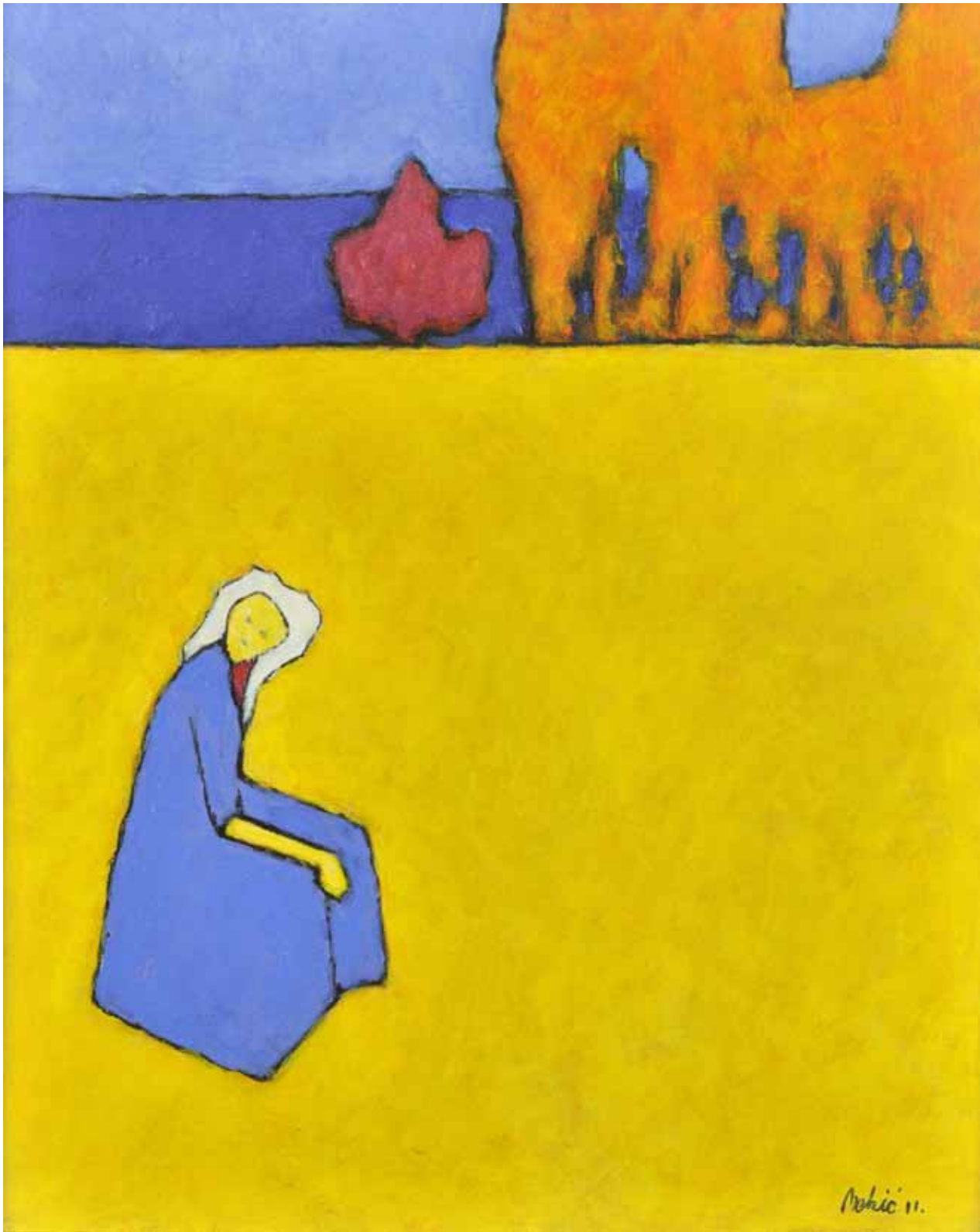
Pješački most, 2006.

Sokol ga nije volio, 2011.

Pašnjak, 2011.

Jesen, 2011.

DOMAGOJ SUŠAC

WESTERN EQUILIBRIUM, 2011.

WESTERN EQUILIBRIUM, 2011.
detalj

WESTERN EQUILIBRIUM, 2011.
detalj

WESTERN EQUILIBRIUM, 2011.
detalj

WESTERN EQUILIBRIUM, 2011.
detalj

RATKO ŽAJA

Zavađene strane, 2011.

Susreti, 2007.

Veliki creveni akcent, 2011.

Žuta slika, 2011.

Sa velikim akcentom, 2011.

Mario Čaušić rođen 1972. u Osijeku. 2001 diplomirao grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Zaposlen je kao docent na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Samostalne izložbe

2009.

"Prostorne grafike", Galerija Zlati Ajngel, Varaždin
"Pixel", Galerija Vladimir Bužančić, Zagreb

2008.

"Spacemaker" Galerija Vladimir Filakovac, Zagreb

2007.

"Tri sobe", Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

2006.

"Jutro u mojoj ulici", Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb

2005.

Galerija likovnih umjetnosti Osijek, s D. Sušac, T. Matijević

2004.

"DISTANT POINTS" (s D. Sušac, T. Matijević), Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb

2002.

"NYLONS", Pécs Gallery, Pécs, Mađarska

2000.

"IN", Art-net Club, Zagreb

Skupne izložbe (izbor)

2011.

Osijek-Pečuh/Eszék-Pécs Izložba HDLU Osijek, Nador galerija, Pečuh

2010.

1+1 izložba studenata i profesora UAOS, Galerija Kazamat, Osijek
"Grafika" izložba HDLU Osijek, Gradska galerija Labin
22. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

2009.

5. Triennale grafike, Dom HDLU-a, Zagreb

2008.

3. Dani grafike, Mali salon, Rijeka
Hommage crtežu, studio Josip Račić, Zagreb
4. hrvatski triennale crteža, Gliptoteka, Zagreb
21. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
"Crtež" izložba HDLU Osijek, Galerija Kazamat, Osijek

2007.

"Umjetnost kao život", galerija Kazamat, Osijek
3. Dani grafike, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Arad Biennial (Meeting points), Arad, Rumunjska

2006.

4. Triennale grafike, Gliptoteka, Zagreb
Izložba HDLU Osijek, galerija Kazamat, Osijek
20. slavonski biennale, Muzej grada Vukovara, Vukovar

2005.

Mala špijunka (Stefan Bohnenberger), Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Nova Osječka likovna scena, MMC Luka, Pula
Izložba HDLU Osijek, Galerija Kazamat, Osijek

2004.

1st International Biennale for Young Artists 2004, Bukurešt, Rumunjska
Extended Views, Maastricht, Nizozemska
19. slavonski biennale, Galerija Osijek

2003.

3. triennale grafike, Dom HDLU-a, Zagreb

2002.

16. triennale hrvatskog slikarstva (Plavi salon), Zadar
18. slavonski biennale, Galerija Osijek

2001.
"Graddonji", Muzej Slavonije, Osijek
"Božić u Osijeku", Muzej Slavonije, Osijek

2000.
2. triennale grafike, Umjetnički paviljon, Zagreb
IVth Student International Art Biennale, Muzej grada Skopja, Makedonija
Galerija V. Nazor – Rektorova nagrada, Zagreb
Šolta, Galerija Matice hrvatske, Zagreb

999.
Treći smotra Sveučilišta, Galerija SC, Zagreb

Video festivali i projekcije (izbor)

2009.
Festival jednogminutnog filma, Požega

2007.
Festival jednogminutnog filma, Požega
Caszuidas moving images in public space, Amsterdam, Nizozemska

2006.
15 Dani hrvatskog filma, Zagreb
Festival jednogminutnog filma, Požega
Ohnekohe Video film festival, Beč, Austrija
Festival International Cinéma Méditerranéen Montpeillier, Montpellier, Francuska
Dan hrvatske animacije, Zagreb

2005.
Xfilm festival, Sofija, Bugarska

2005.
International media arts and advanced music festival (Extended views selection), Toulouse, Francuska
INSERT retrospektivna izložba video umjetnosti, Muzej suvremene umjetnosti, Zagrebački velesajam
Dokumentar film & video festival, Kassel, Njemačka

Nagrade i priznanja

2010.
Posebno priznanje, 22. slavonskog biennala, Osijek

2009.
Nagrada HDLU-a Zagreb na 5. hrvatskom triennalu grafike, Zagreb

2008.
Ex aequo, 21. slavonski biennale, Osijek

2007.
Nagrada UNICA na Festivalu jednogminutnog filma Požega, Požega

2004.
Ex aequo, 19. slavonski biennale, Osijek

2000.
Druga nagrada na IVth Student International Biennale, Skopje
Rektorova nagrada, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb

Tihomir Matijević rođen je 1975. godine u Našicama. 2000. godine diplomirao je na Kiparskom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Trenutno pohađa doktorski studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, pod mentorstvom prof. Stjepana Gračana i doc. dr. Leonide Kovač. Docent je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Od 2009. voditelj je kiparske radionice Zemlja, studentskog simpozija Akademije likovnih umjetnosti iz Zagreba, Akademije primjenjenih umjetnosti iz Rijeke i Umjetničke akademije iz Osijeka.

Obrazovanje

1991.-1994.

Škola za primijenjenu umjetnost i dizajn, kiparski odjel, Zagreb

1994.-2000.

Akademija likovnih umjetnosti, Zagreb, kiparski odjel, klasa prof. Stanka Jančića

1998.

Indiana University of Pennsylvania, kiparski odjel, klasa prof. Jima Nestora, (projekt razmjene studenata ALU i IUP)

1998.

Ljetna klesarska škola, Brač, prof. Slavomir Drinković

2002.-2003.

Filozofski fakultet, Osijek, Pedagoško-psihološka izobrazba

2007.-2011.

Akademija likovnih umjetnosti, Zagreb, upisan poslijediplomski doktorski studij, mentor prof. Stjepan Gračan

Samostalne izložbe

2010.

„Poklon galerija 9.11.“, Galerija 4, Slavonski Brod

2009.

„SCULPTU/RES/PUBLICA“, Gradske galerije Osijek

2005.

„Semionauti“, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek (s M. Čaušićem i D. Sušcem)

2004.

„Točka udaljenosti“, Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb (sa D. Sušcem, M. Čaušićem)

2003.

„Zečja posla“, Start solo # 005, Galerija Nova, Zagreb
„Spomenici“, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

2001.

Galerija VN, Zagreb (s A. Božićevićem i D. Sušcem)

Skupne izložbe

2010.

Splitski salon, Galerija umjetnina, Split
„S onu stranu slike i akcije“, Galerija Galženica, Zagreb
Memorijal Ivo Kerdić, 10. trijenale hrvatskog medaljerstva i male plastike, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
22. slavonski biennale Galerija likovnih umjetnosti Osijek

2009.

X. trijenale hrvatskog kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb

2008.

Homage crtežu, Galerija Josip Račić, Zagreb
„Meeting Point“, Galerija Waldinger, Osijek
„Meeting Point“, Galerie Mesta Plzne, Plzenj
21. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Crteži HDLU 2008., Galerija Kazamat, Osijek
„Krojcberg“, Workshop, Karlo Rojc, Pula
„Zemlja“, Galerija Branko Ružić, Slavonski Brod
„Zemlja“, Galerija Meraja, Vinkovci

2007.

„Meeting Point“, Arad biennial, The art museum Arad, Arad
„Meeting Point“, Pecs Gallery, Pečuh

2006.

Izložba radova trećeg saziva kiparske radionice Zemlja, Galerija Slavko Kopač, Vinkovci
IX. trijenale hrvatskog kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb

2005.

Osječka likovna scena, Galerija SC, Zagreb
Izložba radova drugog saziva kiparske radionice Zemlja, Galerija
Slavko Kopač, Vinkovci
Nova osječka likovna scena, Galerija Kazamat, Osijek
Nova osječka likovna scena, MMC Luka, Pula
Godišnja izložba HDLU Osijek, Galerija Kazamat, Osijek

2004.

19. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

2002.

"Panonia", Galerija Lurdy, Budimpešta
Izložba radionice Rona Sluika i Irine Grabovan
"Hotel Kazamat" Galerija Kazamat, Osijek
18. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Velesajam kulture, Studentski centar, Zagreb

2001.

"HDLU Osijek - danas i sutra", Galerija Waldinger, Osijek
"Grad donji", Muzej Slavonije, Osijek
"Napad na muzej", Muzej Slavonije, Osijek
"Božić u Osijeku", Muzej Slavonije, Osijek

2000.

"Neoprimitivs", Prva internacionalna kolonija, Počitelj
Pax Dunubiana", Internacionalni projekt, Vukovar
17. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

1999.

Izložba sudionika kiparske kolonije "Veselje" Raiffeisen bank, Zagreb

1998.

"Sculpture from the Basement" Indiana University of Pennsylvania,
Indiana

Nagrade i priznanja

2010.

22. slavonski biennale, Osijek, Nagrada Ex Aequo

2002.

18. slavonski biennale, Osijek, Priznanje

1997.

ALU Zagreb, Pohvala znanstvenog vijeća

Mile Nekić rođen je 2. srpnja 1947. u Tompojevcima kod Vukovara. Od 1969.-1991. živi u Australiji. Diplomirao je 1988. na Odsjeku likovnih umjetnosti East Sydney Tehnical Collegea.

Samostalne izložbe

2008.
Club Galerija Magis, Osijek
Spomen muzej J.J.Strossmayera, Đakovo

2007.
Galerija Stećak, Klek
Galerija Hrvatsko slovo, Zagreb

2005.
Vinkovci, Galerija likovnih umjetnosti "Slavko Kopač"
Muzej Mimara, Zagreb

2004.
Osijek, Galerija likovnih umjetnosti Osijek

2000.
Osijek, Galerija likovnih umjetnosti Osijek
Vukovar, Dom hrvatskih branitelja

1999.
Galerija HNK Osijek, izložba "Križnog puta"

1997.
Galerija HNK Osijek

1995.
Galerija likovnih umjetnosti Osijek
Galerija umjetnina Narodnog muzeja Zadar
Narodna i radnička knjižnica Đurđenovac

1994.
MGC Fortezza, Zagreb

1989.
DC Art Gallery, Woollahra, Sydney

1988.
The Works Gallery, Paddington, Sydney

Skupne izložbe

2002.
18. slavonski biennale. Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

2000.
17. slavonski biennale. Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

1998.
16. slavonski biennale. Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Gliptoteka HAZU Zagreb, Žrtve Bleiburga i Križnog puta

1997.
15. slavonski biennale, Gradski muzej Vinkovci,
MGC Gradec Zagreb, Hrvatski obzori

1995.
Osječki slikari u INI, Zagreb
Likovni atelier HNK, Galerija HNK Osijek

1994.
Osječki otvoreni atelier, Galerija likovnih umjetnosti Osijek
Djela hrvatskih slikara i kipara Gospi od Utočišta u Aljmašu,
Galerija likovnih umjetnosti Osijek

Nagrade i priznanja
Priznanje 18. slavonskog biennala

Domagoj Sušac rođen je 1974. godine u Zagrebu Upisuje ALU u Zagrebu (grafički odsjek) te diplomira 2000. godine u klasi profesora M.Šuteja. Zaposlen je kao docent na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Samostalne izložbe

2010.

Galerija Zlatni Ajngel, Varaždin
Galerija 4, Stilske vježbe iz dekorativnog života, Slavonski Brod

2005.

Galerija likovnih umjetnosti »Biomentalmania«, Osijek

2004.

Galerija M. Kraljević »Distance point« (s Čaušić, Matijević) Zagreb

2001.

Galerija VN, Zagreb (s Božićević, Matijević)

1999.

Galerija SC, Zagreb

Izbor skupnih izložbi i projekata

1997.

Galerija Decumanus »Vrbnička grafička akademija«, Krk

1998.

Klovićevi dvori »Pasijska baština«, Zagreb

1999.

Galerija SC, Izložba diplomanata, Zagreb
Salon Galić, Međunarodna likovna radionica Šolta, Split
»International cultural encounters-project collage«, FIRENZA, Italija
Dom HDLU-a Zagreb, 2. hrvatski triennale crteža
Javni WC na trgu bana J. Jelačića »ISPOD NIVOVA« AKCIJA, Zagreb
međunarodni likovni projekt »Expression of youth«, URBINO, Italija
2. svjetske vojne igre, Zagreb (SPORT, EKOLOGIJA, IGRA)
Galerija grada Krapine, »Grafička zbirka ALU«

2000.

OTVORENI OSJEČKI ATELIER», Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
» IV student international ART biennale«, Skoplje, Makedonija
Studentski centar, multimedijalni projekt »Novi početak 2«, Zagreb
17. biennale slavonska, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek,

2001.

Muzej slavonske (galerija suterena DV) Osijek
»GRADDONJI, galerija Waldinger, HDLU Osijek
MMSU, 15. međunarodni triennale crteža, Rijeka
Multimedijalni projekt (akcija) »Napad na muzej«, Osijek
Muzej za umjetnost i obrt »GRAND PRIX-ZA SLIKARSTVO«, Zagreb
Galerija Lurdy, »Panonia« izložba osječkih umjetnika, Budimpešta
»Božić u Osijeku« Muzej Slavonije (galerija DV), galerija Kazamat i
galerija Waldinger,, Osijek
mm projekt GRADDONJI+GASTARTBEIT (videoprodukcija)
galerija Waldinger »GRANDPRIX za slikarstvo«, Osijek

2002.

3. triennale hrv. crteža, Klovićevi dvori, Kabinet grafike, Zagreb
»Plavi salon«, 16. triennale hrvatskog slikarstva, »SITUACIJA-MLADI«, Zadar
18. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Mestna galerija, , izložba »START « graDDonji, Ljubljana
Hotel Kazamat« izložba radionice Rona Sluika, Galerija Kazamat, Osijek
BUK, 2002. Galerija likovnih umjetnosti Osijek

2004.

19. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Muzej grada Vukovara, Vukovar

2005.

»Nova osječka likovna scena« Galerija KAZAMAT, Dom HDLU Osijek
MMC Luka, HDLU Istre, Pula
» HDLU Osijek recentni radovi 2005, Galerija KAZAMAT, Osijek
Mala špijunka« autor koncepta Stefan Bohnenberg, GLU, Osijek
B U K« Galerija likovnih umjetnosti Osijek
Suvremena osječka scena« Galerija SC, Zagreb

2006.

„40. godina galerije Sc-parada hitova“ Galerija SC, Zagreb
«GRANDPRIX za slikarstvo», MUO, Zagreb
50. godina grafike- Galerija SC, Zagreb
4. triennale hrvatske grafike, Gliptoteka HAZU, Zagreb
1. vukovarski salon Muzej grada Vukovara, Vukovar
KROJCBERG, Workshop, Rojc, Pula
20. slavonski biennale, GLU Osijek
HDLU Osijek 2006. Galerija Kazamat, Osijek

2007.

Osječka grafička scena, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
ARAD BIENNIAL»Meeting point» ,The art museum Arad, Rumunjska
«Meeting point» ,Pecsi Gallery, Pečuh, Mađarska

2008.

«Meeting point» ,Galerija Waldinger, Osijek
Osječka grafička scena, Mali salon MMSU, Rijeka
»Meeting point» ,Galerie Mesta Plzne, Plzen, Češka
Muzej O. Kokoscha, Pochlan
Hommage crtežu“, Galerija J. Račić, Zagreb
Krojcberg“, Galerija Kocka, Split
Galerija Orlando, Dubrovnik
Galerija Rojc, Pula
4. hrvatski triennale crteža, Gliptoteka Hazu, Zagreb
21. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
„CRTEŽI“, Galerija Kazamat, Osijek

2009.

5. hrvatski triennale grafike (pozvani autori), Galerija PM, Zagreb
Meeting point, Arad biennial, Arad, Rumunjska
HDLU Grafika 1975.-2009. Galerija Kazamat, Osijek

2010.

Meeting point, Galerija grada Pečuha, Pečuh, Mađarska
Galerija Kazamat, Osijek
Galerija Oskar Kokoscha, Pochlan, Austrija
HDLU Grafika 1975.-2009. Gradska galerija Labin
1PLUS1, Galerija Kazamat, Osijek
22. slavonski biennale, GLU Osijek

2011.

„Osijek↔Pečuh“, Galeria Nador, Pečuh
„Beauty and the beast“, kustos B. Cerovac, Galerija Jogurt, Zagreb
NAGRADE
Prva nagrada «International cultural encounters-project collage»,
FIRENZA, Italija 1999.
EX aequo na 19. slavonskom biennalu u Osijeku, 2004.

Ratko Žaja rođen 1944. u Bilicama pokraj Šibenika. Od 1947. živi u Osijeku.

Upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Sarajevu 1980. Nakon dvije godine nastavlja studij na novosadskoj Akademiji. Diplomirao je na kiparskom odjelu u klasi Tomislava Kauzlarića. Uz skulpturu, bavi se i slikarstvom. Zaposlen je kao profesor kiparstva na Školi za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti u Osijeku. Član je HDLU, Osijek.

Samostalne izložbe

2002.

Osijek, Galerija „Waldinger“

2000.

Solnok, Mađarska, Kulturno središte

1999.

Osijek, Galerija Kuna

1998.

Donji Miholjac, Dvorac Mailath

1997.

Osijek, Caffe-galerija „Quasimodo“
Slatina, Galerija Centra za kulturu Slatina

1996.

Zagreb, Galerija „Ulrich“
Pečuh, Mađarska, Hrvatski klub „August Šenoa“

1995.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti

1994.

Ilok, Galerija umjetnina
Našice, Zavičajni muzej

1989.

Zagreb, Gradska knjižnica Gornji grad

1978.

Tuzla, BiH, Likovni paviljon

1977.

Slatina, Zavičajni muzej

1976.

Rijeka, Pomorski povijesni muzej Hrvatskog primorja

1972.

Zagreb, Galerija „Vladimir Nazor“

1971.

Vukovar, Galerija umjetnina „Bauer“

1970.

Osijek, Galerija Zodijsak

Skupne izložbe

2006.

Osijek, Galerija Kazamat, Izložba HDLU

2005.

Osijek, Galerija Kazamat, Izložba HDLU

2004.

Osijek, Zemlja bez granica (instalacije)

1998.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Triennale hrvatskog medaljarstva i male plastike
Osijek, Galerija Waldinger, Slike Osijeka;
Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Slavonski biennale

1997.

Vinkovci, Gradski muzej, Biennale Slavonaca
Zagreb, Dom hrvatskih likovnih umjetnika, 5. svjetski triennale male keramike
Osijek, Restauratorska radionica Izložba u povodu 75. obljetnice HDLU

Osijek; Batina, Baranjska umjetnička kolonija
Tolentino, Palazzo Sangallo, 19. Biennale Internazionale dell'Umorismo nell'Arte
Osijek, Kavana - galerija Waldinger, 1. Waldingerov salon
Zagreb, Gliptoteka HAZU, 6. triennale hrvatskog kiparstva
Zagreb, Gliptoteka HAZU, Žrtve Bleiburga i Križnog puta

1996.

Zagreb, Galerija Ulrich, Portret: slike crteži - skulpture
Osijek, Galerija Waldinger, Portret poznatih Osječana
Čapljina, Zavičajni muzej, Osječki likovni krug

Osijek, Galerija Waldinger, Izložba slika i kipova (iz privatnih zbirki Osječana)

Osijek, Klub-galerija Magis, Slikari gradu (Udruga Prizma)
Beč, Austrija, Burgenlandisch Kroatisheszentrum

1995.

Pečuh, Pecs Galerija, Biennale Slavonaca

Osijek, Pampas, Baranjska umjetnička kolonija
Nuštar, Djela hrvatskih kipara i slikara „Gospi od utočišta“ Aljmaš
Zagreb, Galerija Ulrich, Žene u djelima likovnih umjetnika

Osijek, Galerija Doma HV, Kolonija virovi

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti Pisanica s porukom

Osijek, Galerija Doma HV, Osječki ratni atelijer 91.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Likovni atelijer HNK-a Osijek
Đakovo, Spomen muzej biskupa J. J. Strossmayera - Likovni atelijer
HNK -a Osijek

1994.

Split, Samostan Gospe od Zdravlja, Biennale malog formata i plastike '94.;

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Biennale Slavonaca;

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Djela hrvatskih kipara i slikara
„Gospi od Utočišta“ Aljmaš;

Zagreb, Muzejsko-galerijski centar, Pisanica s razlogom;

Split, HDLU, Biennale slika i skulptura malog formata

1993.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Osječki otvoreni atelijer
Zagreb, Meštrovićev paviljon, Svjetski triennale male keramike
Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Triennale hrvatskog medaljarstva i male plastike

Osijek, Dom HV, Slavonija i Baranja 1991. - 1993.

Tolentino, Palazzo Sangallo XVII. Biennale Internazionale
dell'Umorismo nell'Arte

Zagreb, Salon Galerije Karas, Osječki otvoreni atelijer
Rijeka, Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja - Riječki
proljetni salon

1992.

Zagreb, Galerija Forum, Osječki ratni atelijer 91.;
Köln, Hamburg, Prag, Zurich: Osječki ratni atelijer 91.

Zagreb, Galerija Zvonimir, Dokumenti Osijeka 91.

Kranj, Dokumenti Osijeka 91.

Varaždin, Dokumenti Osijeka 91.

Beč, Dokumenti Osijeka 91.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Biennale Slavonaca

1991.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Osječki ratni atelijer 91.;
Zagreb, Galerija Bauer, Osječki dokumenti 91.
Belišće, Gradska galerija, Žaja, Gerenčer, Nađ

1990.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Triennale hrvatskog medaljarstva i male plastike

1989.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Biennale Slavonaca
Gornji Milanovac, Zavičajni muzej

1987.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Biennale Slavonaca

1985.

Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, Biennale Slavonaca

1970.

Osijek, Galerija Zodijak, Salon mladih Slavonije
NAGRADE

1970.

Osijek, nagrada Salona mladih Slavonije

1970.

Italija, Tolentino, specijalna nagrada za skulpturu (XIX. Biennale
Internazionale dell'Umorismo
dell'Arte)

MARIO ČAUŠIĆ

- 1.Pixel, 2009.
bakropis
promjenjive
2. No commercial value, 2011.
gumeni žig, tinta za žigove, papir
178 x231cm
3. Art is beautiful, 2011.
gumeni žig, tinta za žigove, papir
208 x 168 cm

TIHOMIR MATIJEVIĆ

- 1.Burton kao Tito, 2010.
patinirani poliester
128x160x105 cm
- 2.Vrtni patuljak (istočnoevropska verzija),
2010.
patinirani poliester
120x195x10
- 3.Madonna & Banda, 2011.
patinirani poliester

MILE NEKIĆ

- 1.Tena, 2002.
akrilik na lesonitu
800x650
- 2.Pješački most, 2006.
ulje na platnu
1000x400
- 3.Žed, 2010.
akrilik na platnu
800x600
- 4.Trg Ante Starčevića, 2011.
akrilik na platnu
800x600 mm
- 5.Sokol ga nije volio, 2011.
akrilik na platnu
600x500
- 6.Geni kameni, 2011.
akrilik na platnu
500x400

7.Jesen, 2011.
akrilik na platnu
500x400

8. Pašnjak, 2011.
akrilik na platnu
400x400

9. Kuća na kraju, 2011.
akrilik na platnu
500x400

RATKO ŽAJA

- 1.Susreti, 2007.
akril i ulje na lesonitu
79x98,5 cm
- 2.Zapisi, 2006.
akril i ulje na lesonitu
89x129
- 3.Izlomljeno na dijelove, 2007.
akril i ulje na platnu
96,2x96,2
- 4.Narandasto – plavi odnos, 2009.
akril i ulje na lesonitu
95x74,5
- 5.Tajanstveni zapisi, 2010.
akril i ulje na lesonitu
96,5x66
- 5.Sivi san, 2011.
akril i ulje na lesonitu
90x64
- 6.Žuti oblici, 2011.
akril i ulje na lesonitu
88x86
- 7.Veliki crveni akcent, 2011.
akril i ulje na lesonitu
97,5x70,5
- 8.Žuti prodori, 2011.
akril i ulje na lesonitu
83x79,3
- 9.Sunčeva svjetlost, 2011.
akril i ulje na lesonitu
95x68,2

10.Izlomljena vertikalna, 2011.
akril i ulje na lesonitu
95,6x78

11.Žuta slika, 2011.
akril i ulje na lesonitu
102x83

12.Cik cak – forma, 2011.
akril i ulje na lesonitu
76,5x88

13.Far svjetla, 2011.
akril i ulje na platnu
85x64,5

14.Sa velikim akcentom, 2011.
akril i ulje na lesonitu; 91,5x68,5

15.Zavađene strane, 2011.
akril i ulje na lesonitu
91,5x69,5

16. Pogled u plavo, 2011.
akril i ulje na lesonitu
98x70

DOMAGOJ SUŠAC

- 1.WESTERN EQUILIBRIUM, 2011.
ulje na platnu,
200x300 cm
- 2.EXERCISE, 2011.
kombinirana tehnika,
35x36,5 cm
- 3.EQUILIBRIUM, 2010./2011.
kombinirana tehnika,
29,7x21 cm
- 4.EASTERN EQUILIBRIUM,
2009./2011.
kombinirana tehnika,
29x40,5 cm
- 5.MILKIN, 2009./2011.
kombinirana tehnika,
39,5x29 cm
- 6.SWEET EQUALITY, 2009./2011.
kombinirana tehnika,
34x34 cm

Izdavač / Publisher

Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

Europska avenija 9

31000 Osijek, Hrvatska

Tel +385(0)31 25 12 80

Fax +385(0)31 25 12 81

gluo@gluo.hr

www.gluo.hr

Za izdavača

Vlastimir Kusik

Predgovor

Vlastimir Kusik

Urednik

Vlastimir Kusik

Glavni kustos

Vlastimir Kusik

Kustosica suradnik

Valentina Radoš

Lektor

Dijana Stanić Rešicki

Oblikovanje kataloga, pozivnice i plakata

Foto art d.o.o.

Omot kataloga

Domagoj Sušac

Tisak

Grafika d.o.o.

Fotografije

Domagoj Topić

Postav

Vlastimir Kusik

Tihomir Matijević

Mario Čaušić

Tehnika

Tihomir Ferlin

Mirsad Bećarević

Ranko Lalić

Naklada 300

ISBN: 978-953-6695-65-2

Galerija Likovnih Umjetnosti

O S I J E K